

Duhovna misel - 11. jun. 2017

TVOJA BESEDA –LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

Papež Frančišek: Bog je Oče. Ne more biti brez človeka

Vsa skrivnost krščanske molitve je zaobjeta v tej besedi: imeti Boga in Boga imenovati z imenom Oče. To potrjuje tudi bogoslužje, ko izrazom *»upajmo si reči«* vabi, naj skupaj molimo Jezusovo molitvo.

Boga klicati z imenom Oče ni nekaj samoumevnega. Prej bi ugotovili bolj vzvišene nazive, ki se nam zdijo spoštljivejši do njegove presvetosti. Klicati ga *Oče* nas postavlja v zaupen odnos z njim, kakor otrok, ki na svojega očeta in ve, da je ljubljen in da on zanj skrbi. *»To je vera, ki jo krščanstvo odtisne v versko psihologijo človeka. Boga, ki nas vedno očara in ob katerem se čutimo majhne, vendar ne povzroča več strahu, ne tlači nas, ne žalosti nas. To revolucijo sprejeti v našo človeško dušo.«* Jezus nam razkriva, da je Bog do nas nam pravi: *»Ne bojte se!«*

»Kakšna neizmerna skrivnost je ta Bog, ki goji to vrsto ljubezni, kakor otrok!«. Morda ravno zaradi tega apostol Pavel, ko govori o središčni krščanske skrivnosti, ne prevede v grščino Jezusove besede, ki se v aramejščini glasi *»abbà«*. Sveti Pavel se v svojih pismih dvakrat o tej temi (glej Rim 8,15; Gal 4,6) in obakrat to besedo pusti neprevedeno v isti obliki, v kateri je zacvetela na Jezusovih ustnicah: *»abbà«*. Globlji izraz v primerjavi z besedo *»oče«*, ki se lahko prevaja tudi *»očka«*, *»ata«*.

»Dragi bratje in sestre, mi nikoli nismo sami.« Lahko smo oddaljeni, imamo sovražno držo ali celo povemo, da smo brez Boga. Evangelij Kristusa pa nam razodeva, da Bog ne more biti brez nas. *»On ne bo Bog brez človeka.«* On je tisti, ki ne more biti brez nas, kar je velika skrivnost: *»Bog ne more biti Bog brez človeka.«* Ta gotovost je *»i našega upanja«*, ki je varovana v vseh prošnjah *Očenaša*. Ko potrošimo pomoč, nam Jezus ne pravi, naj se predamo in se zapremo vase, ampak se obrnemo na Očeta in ga z zaupanjem prosimo. Vse naše potrebe

